Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 75. Brașov, Mercurĭ-Joi, 6 (18) Aprilie 1895.

Qui s'excuse s'accuse.

Brașov, 5 Aprilie v. 1895.

Publicăm mai jos o întîmpinare a d-lui președinte al clubului municipal român din comitatul Sibiiului la articulul din numĕrul de Sâmbătă al fóiei nóstre, privitor la atitudinea Sibiienilor în afacerea felicitării cabinetului Banffy.

Este lucru firesc, că d-sa se silesce a desculpa pe membrii românĭ ai congregației de imputarea, că au fost indiferențĭ și au lipsit dela postul lor în diua când s'a ținut congregațiunea.

Nu putem însĕ sĕ retăcem, că modalitatea, cum vré sĕ facă acésta, nu e nicĭ decum cu noroc alésă, căcĭ în casul de față intră în deplina sa vigóre dicala francesă: *„qui s'excuse s'accuse“*.

Décă d-l președinte aduce înainte, că totușĭ au fost împreună cu d-sa trei membri la congregațiă, déră au sosit prea târdiu, atuncĭ prin acésta mărturisesce numai, că bătălia a fost perdută și că generalul, care a sosit pe câmpul de luptă târdiu și fără de armată, n'a mai putut salva reputațiunea stégului.

Décă „crima“ a fost mai mare orĭ mai mică rĕmâne sĕ aprețieze fiă-care în consciința sa. De o „trădare a intereselor naționale“ însĕ n'a fost vorba nicĭ în corespondența nóstră, nicĭ în articulul nostru și nicĭ că a putut fi vorba.

Corespondentul nostru, décă era de față, ar fi combătut de sigur propunerea d-lui Dr. C. Wolff. Dér se vede, că n'a fost de față și ne mirăm numai, cum d. președinte al clubului municipal pretinde cu atâta tăriă, că trebuia sĕ fiă de față, ca sĕ pótă raporta, că acea propunere s'a votat fără ca sĕ fi fost present vr'un membru român al congregației?

Cât pentru „unanimitate“, nu impórtă. Ceea ce ne privesce însĕ este, că pentru salvarea onórei naționale nu s'a făcut din partea Românilor sibiienĭ de astă-dată nimic.

Cumcă pentru acésta ar fi de ajuns faptul, că „nicĭ un Român n'a aderat la conclusul, ce preamăresce pe Banffy“, ne îndoim fórte. Din contră ni se pare, că tocmai absentarea și tăcerea s'ar puté prea ușor tălmăci ca o aderare ascunsă. Și pentru a combate și numai suposițiunea unui astfel de consens tacit, noi în fața gălăgiei, ce a făcut'o biroul de corespondență cu adresele de aderență ale comitatului Sibiiu, am cerut dela Românii sibiienĭ sĕ se foloséscă de dreptul de recurs, ce li-'l dă legea, și sĕ 'șĭ repare greșéla, protestând în contra acelui conclus, prin care se atacă sentimentele lor naționale.

D-l I. Preda însĕ ne pune în uimire cu afirmarea, că acésta ar fi o „simplă demonstrațiă fără de nicĭ un scop“.

Ei, déră când din patru-decĭ și mai bine de membri românĭ ai congregației nu se găsesce nicĭ unul, care sĕ fiă de față și sĕ protesteze, nu e demonstrațiă?

Cestiune de aprețiare. Noi dicem, că acéstă demonstrațiă a fost mult mai mare, decât ar fi atuncĭ, când toțĭ Românii din comitatul Sibiiului, carĭ plătesc dare, ar înainta recurs în contra acelei hotărîrĭ a congregației. Și ce e mai trist, a fost o demonstrațiă păgubitóre vadei și interesului nostru național, pe când protestarea, cum am cerut'o noi, n'ar puté din nicĭ un punct de vedere sĕ fiă, decât numai folositóre causei.

Ea ar dovedi înainte de tóte, că Românii sibiienĭ vor sĕ-o rumpă odată cu șlendrianul de până acuma și vor sĕ se reculégă.

Și acésta vedem că, cu tot pesimismul, ce'l desfășură, este și dorința autorului întîmpinării din cestiune. De ce dér se dă îndĕrĕt, când e vorba de-o acțiune, care nu póte avé de scop decât ca sĕ se deștepte interesul pentru conlucrarea comună, care se pare, că de mult e ștérsă din vocabularul Românilor sibiienĭ?

Se amintesce, la încheierea întêmpinării, de un rĕu mare, de-o calamitate, ce a început deja sĕ infecteze întreg organismul nostru național. Ei bine, cum îșĭ închipuesce autorul, că se va puté pune capĕt micelor dușmănii și invidii, carĭ fac ca Român pe Român sĕ se combată și suspiționeze și ca Român pe Român sĕ se încurce și sĕ se împiedece zadărnicindu-șĭ astfel lucrarea comună, décă toțĭ vor urma esemplul domniei-sale și se vorŭ da la o parte, când e vorba de a manifesta prin fapte simțul de cohesiune și de onóre națională, dicênd, că „nu e pentru demonstrații“?

Sperăm însĕ, că celorlalțĭ Românĭ fruntașĭ din comitatul Sibiiului le va „conveni“ sĕ nu urmeze de astă-dată președintelui clubului municipal, și că vor protesta în contra concluselor provocate de servilismul majorității din congregațiă.

Silvestru Morariu-Andrievicĭ.

Din Cernăuțĭ primim următórea telegramă:

„**Cernăuțĭ**, *15 Aprilie. Archiepiscopul și Metropolitul Bucovinei și Dalmației*, **Silvestru Morariu-Andrievicĭ,** *a rĕposat adĭ-diminéță. Imormêntarea se va face Joi.*“

Scirea acésta va produce o adêncă întristare in inimile tuturor Românilor, carĭ în rĕposatul archiereu au pierdut pe unul dintre cei mai iluștri bărbațĭ, care prin devotamentul sĕu pentru luminarea și desvoltarea culturală și religiósă a poporului bucovinén și prin neobosita sa stăruință pentru binele obștesc șĭ-a asigurat pentru tóte timpurile recunoscința Românilor.

Cât de mult a sciut fericitul archiereu sĕ câștige inima credincioșilor sĕi românĭ s'a putut vedé și cu ocasiunea jubileului de 50 de anĭ ai păstoririi sale, serbat în véra anului 1893, care a fost una dintre cele mai imposante manifestațiunĭ de recunoscință, de stimă și iubire din partea tuturor credincioșilor românĭ bucovinenĭ.

Etatea înaintată, de 77 anĭ, a făcut sĕ se stingă și acest bărbat; numele lui însĕ va fi păstrat cu iubire de inimele românescĭ și în istoria națională a Românilor bucovinenĭ va ocupa loc de onóre.

„Tribuna“ și partida poporală maghiară. Credeam, că scirea adusă de foile unguresci despre ciudata soliă a „Tribunei“ la contele Ferdinand Zichy va fi desmințită și ne închipuiam, că va ieși la lumină, că numai așa „din întêmplare“ un redactor al „Tribunei“ a dat față și cu d-l Zichy, bună-óră întâlnindu-l în vr'un restaurant séu în tren. „Tribuna“ vine însĕ și constată în numĕrul sĕu de Sâmbătă, ea însa-și, că redactorul ei G. Bogdan-Duică a *visitat anume* pe d-l Zichy înainte cu patru lunĭ; după ce reproduce scirea adusă de foile unguresci, dice:

„La acestea avem de observat următórele:

„D-l G. Bogdan Duică *nu* a fost în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Despre starea a priori a sistemului nostru solar.

(Studiu).

Nimica nu este statornic, în forma aceea, în care este îmbrăcatŭ în present, ci trebue, conform diferitelor legĭ naturale, sĕ se schimbe și sĕ-șĭ ia o altă formă, de multe orĭ cu totului tot schimbată de ceea ce a avut'o înainte, ba une-orĭ sĕ formeze cu totului tot altceva, un *ce* nou deosebit de natura, ce a avut'o.

Am spus, că tóte trebue sĕ-șĭ schimbe forma, ce vedem, că au aci pe pămênt, conform legilor naturale. Așa-déră nicĭ un corp din natură nu a fost vre-odată așa, după cum *il* vedem în present, ci *el* a trebuit sĕ trécă prin diferite stadii de formațiune până sĕ ajungă la forma aceea, în care ni-se presentéză în momentul de față. A[illegible]ă metamorfosă, décă o pot numi așa, esistă atât la corpurile organice, cât și la cele neorganice, cu un cuvênt, ele trebue sĕ se supună la acea lege prescrisă de natură, de a-și schimba forma și de a îmbrăca alta și acésta merge în infinit. Corpurile organice, cât și cele neorganice în transițiile acestea dela o formă la alta ajung de multe-orĭ chiar la forme de acelea, carĭ sunt cu totul diferite chiar și de fosta natură mai de dinainte a corpului respectiv.

Sĕ ne privim un moment pe noi înși-ne și vom vedé, că suntem espușĭ la o mulțime de stadii de formațiune; vom vedé, că nu suntem a priori decât o mică spermă, care fiind supusă la o mulțime de procese, ajunge încetul cu încetul la diferite stadii de perfecțiune, îșĭ ajunge în fine forma, în care se presentă omul în momentul de față. Se urcă apoi pe treptele formațiunii până ajunge un maximum óre-care, de unde apoi érășĭ dă înapoi ajungênd un minimum óre-care dela care minimum apoi devine cu totul diform de ființa sa de mai înainte.

Precum orĭ-ce corp de pe pămênt trebue sĕ trécă prin diferite stadii de formațiune, până sĕ ajungă forma, în care îl vedem în present, așa globul pe care locuim, — pămêntul — óre nu a trebuit sĕ trécă prin diferite formațiunĭ și metamorfose până ce a ajuns la forma, în care se presentă adĭ?! Am spus, că tóte corpurile sunt supuse legilor naturale de formațiune. Pămêntul nostru nu este óre și el un corp al naturei? Ba da, — atuncĭ și el trebue sĕ fiă supus acestor legĭ și nu numai el, ci tóte planetele câte ne încungiură, c'un cuvênt tóte corpurile cerescĭ trebue sĕ fiă supuse acestor legĭ, fiind-că și ele nu sunt alta, decât corpurĭ ale naturei și ca atarĭ trebue sĕ fiă supuse acestor legĭ. Decĭ nu esistă nicĭ un corp din natură, care sĕ nu fiă supus mai mult séu mai puțin stărilor de formațiune, după cum permite natura propriă a acelui corp; tóte corpurile trebue sĕ-șĭ aibă un început și un sfîrșit. Sistemul nostru trebue sĕ piară odată, mai curênd séu mai târdiu, după cum îi este natura propriă a sa, și după cum acésta va puté resista mai mult séu mai puțin, tocmai așa precum piere orĭ ce corp, care îșĭ are un început.

Sistemul nostru solar nu a fost așa a priori după cum îl vedem adĭ, ci un embrion, un sêmbure, care trecênd prin nenumĕrate fase de formațiune a ajuns acolo, unde-'l vedem adĭ, și-a îmbrăcat forma aceea, în care ni-se presentă adĭ. A trecut prin o mulțime de metamorfose și încă chiar și adĭ este supus la diferite schimbărĭ, pe carĭ noi însĕ nu le simțim, déră carĭ în fapt esistă, de-órece repaus în natură nu esistă, ci o schimbare, o lucrare, o acțiune și reacțiune continuă. Simburile, embrionul sistemului nostru solar, decĭ și adĭ încă este supus la diferite schimbărĭ, și trebue sĕ facă acésta, ca astfel sĕ îșĭ urmeze calea arătată de natură și sĕ-șĭ ajungă ținta dorită.

Ca sĕ putem acuma ajunge acolo de a cunósce starea a priori a sistemului nostru solar, ar trebui sĕ studiăm fiă-care stadiu de formațiune prin care a trecut, și astfel sĕ ajungem la embrionul, simburele, din care s'a format. Modul acesta de studiare ar fi fórte greoi, ba póte, că nicĭ nu am puté ajunge la ținta dorită, décă am urma astfel, de-óre-ce chiar și cele mai recente stadii de formațiune ale sistemului solar sunt deja atât de învechite, încât nu le putem cunósce, déră nicĭ chiar mintea nóstră nu le póte pricepe. Dér cu tóte acestea nu vom puté noi sĕ ajungem acolo de a cunósce starea lui a priori óre? Sĕ nu descuragiăm, ci sĕ aruncăm o privire înapoi, în chaosul infinit, în nóptea cea întunecósă, din care tóte câte le vedem adĭ au eșit, și póte cu greu și cu marĭ ostenelĭ vom afla o slabă radă, care sĕ ne pótă lumina calea, și la a cărei palidă lumină sĕ putem vedé embrionul, simburele, din care s'au format tóte câte le vedem că ne încungiură aci pe pămênt, cât și pe întinsul infinit al cerului.

(Va urma).

„ḑilele trecute“ la Budapesta și la „conducĕtorii“ partidului poporal“.

„Nicĭ un „comitet național“ nu l'a însărcinat“ nicĭ-odată pe d-l Bogdan-Duică sĕ vorbéscă cu catolicii de „concesiunĭ“.

„Sondarea“ se reduce la un *interview* făcut acum *patru* lunĭ contelui Zichy Nándor, în calitate de șef al unui partid, care între Ungurĭ vré soluțiunea cea mai favorabilă a chestiei naționale; ér interviewul l'a făcut un ḑiarist *curios* a sci, când se póte, mai multe, și mai lămurite lucurĭ decât se vorbesce în programul partidului poporal“

Fórte bine.

Luăm *ad notam*, că d. G. Bogdan Duică n'a fost la Pesta „ḑilele trecute“, ci acum patru lunĭ, și n'a fost la „toțĭ conducĕtoriĭ“ partidului poporal, ci numai la cel mai de frunte.

Luăm act, că „nicĭ un comitet național nu l'a însărcinat nicĭ odată“ sĕ vorbéscă cu catoliciĭ de concesiunĭ, dér despre altceva fost'a de cineva însărcinat a vorbi și anume de cine? Acésta nu ni-o spune, dér nicĭ n'o contestă cu claritate.

Ne spune numai, că a fost *curios* de a *interwieva* pe șeful partidei poporale, „care între Ungurĭ vré soluțiunea *cea mai favorabilă* chestiei naționale.“ A voit sĕ afle dela el „mai multe și mai lămurite lucrurĭ“, decât se vorbesce în programul partidului poporal.

Anume ce a voit sĕ afle și ce a aflat? Despre acésta „Tribuna“ ne-a lăsat patru lunĭ în întunerec și ne lasă și acuma.

Ce treburĭ sunt astea? Un redactor al unui ḑiar, care pretinde a fi monopolisat naționalismul român, merge sĕ interwieveze pe un Zichy Nandor și nu scie sĕ spună nimic publicului cetitor al foiei. Noi scim, că interwiewurile de felul acesta se publică în tótă lumea. Ce a îndemnat însĕ și ce'l îndémnă pe redactorul „Tribunei“ sĕ nu comunice nimica asupra celor „multe și lămurite“, ce le-a aflat dela șeful partidei catolice?

Déca d-l Bogdan-Duică a fost la Zichy numai pentru de a-l interwiewa, atuncĭ de ce a tăcut până ce foile unguresci au făcut sgomot cu solia „Tribunei“? Cu d-l Jeszenszky a sciut sĕ se întrețină d-l Bogdan Duică asupra visitei sale la Zichy, de ce nu a comunicat publicului cetitor al „Tribunei“ măcar atâta, cât a spus lui Jeszenszky?

Cum se face, în fine, că redactorul din cestiune vine numai acuma, în numĕrul cel mai nou al „Tribunei“, sĕ ne arate, nu carĭ sunt părerile „mai lămurite“ ale d-lui Zichy, ci sĕ ne spună ceea ce am sciut din capul locului, că adecă programul d-lui Zichy nu se unesce cu programul nostru național dela 1881?

Ḑice d-l Bogdan-Duică în articulul amintit, subsemnat de el, că „politica nu e gezetăriă, ci faptă și acțiune“. Ei bine, fapta și acțiunea lui și a inspiratorilor lui, orĭ-carĭ ar fi, nu pledéză în casul de față nicĭdecum în favorul celor ce au întreprins'o.

Blamul, ce și-l'au atras cu o astfel de procedere clandestină, nu se póte șterge prin aceea, că d-l Bogdan-Duică comite o nouă insanitate, vorbind de „detectivul politic“, pe care l'ar întreținé „Gazeta“ în Sibiiu.

Póte fi în obiceiul dumnealor de a se servi de „spitzelĭ“, noi însĕ n'avem acest obiceiu și tréba acésta o lăsăm pe séma poliției. Am fi așteptat dela Bogdan Duică și soțĭ sĕ aibă cel puțin atâta genă și precauțiune ca, pe câtă vreme dênșii nu și-au justificat și nu și-au clarificat întêlnirea lor cu șeful poliției secrete unguresci, sĕ nu arunce astfel de bănuielĭ ticălóse asupra corespondenților noștri cinstițĭ și desinteresațĭ, carĭ n'au înaintea ochilor decât causa sfântă și onórea stégului național. Mutra unor ómenĭ ca Bogdan-Duică nu e pentru a ridica astfel de bănuielĭ grave asupra altora și și mai puțin asemenĭ ómenĭ sunt în drept, după atitudinea lor de până acuma, a pretinde, că „pun chestiile sub puncte de vedere principiare.“

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) Aprilie.

Până când Germanii din Austria serbară în mod demonstrativ aniversarea de 80 de anĭ a prințului Bismark, până atuncĭ **Germanii din Ungaria** de loc nu arătară aplecarea de-a lua parte la acea serbare. Ḑiarul „*Münchener Allgemeine Zeitung*“ primesce din Ungaria de Sud privitor la acest fapt o corespondență, care conține următorul pasagiu interesant: „In contrarietate neplăcută cu tóte țĕrile, unde locuesc Germanĭ, în Ungaria nu s'a ținut nicĭ o serbare a lui Bismark. *Cele douĕ milióne de Germanĭ din Ungaria au pierdut tot simțul pentru germanism.* Și cu tóte acestea nu numai Germanii din Ungaria, ci și Maghiarii ar avé destul motiv de-a sĕrbători pe primul cancelar german. Tripla alianță, creațiunea lui Bismark, s'a încheiat pe acea basă, ca Austro-Ungaria și Germania sĕ se sprijinéscă în mod împrumutat. Mai departe s'a luat în considerare și faptul, că în monarchia dualistă Maghiarii mulțămițĭ dór însémnă o întărire a vechei Austrie: acestei presupunerĭ au de-a mulțămi Maghiarii posiția lor de astădĭ dominantă în monarchiă. Durere însĕ, presupunerea acésta se dovedesce din ce în ce mai mult ca greșită. *Nimenĭ nu va mai puté afirma, că Maghiarii sunt astădĭ un sprijin al triplei alianțe.*

*

Au trecut trei lunĭ, de când destinele Ungariei sunt puse în mâuile **guvernului Bánffy,** până acum însĕ acest guvern nu póte arĕta nicĭ un resultatŭ favorabil pentru țĕră; din contră. din tóte părțile se aud numai plângerĭ și manifestărĭ de nemulțămire. Sĕ vedem ce ḑic chiar ḑiarele maghiare asupra cabinetului, format de Pașa de odinióră din comitatul Bistrița-Năsĕud: „*Nemzeti Ujság*“ ḑice: „Cu esceptiunea parlamentului, în întrégă țéra domnesce rĕsvrĕtire. De când conduce politica cabinetul Bánffy, stările din întrégă țéra sunt fórte neliniștitóre“. „*Bud. Tagblatt*“ scrie următórele: „In afacerile cele mai însĕmnate ale țĕrei, ministerul Bánffy nu e în stare sĕ arate nicĭ un resultat; acolo unde s'a creat óre-care lege, nu se pot vedé decât desavantagii pentru țéră, interesele publice sunt păgubite, și în urma tuturor acestora se nimicesce autoritatea regimului și a statului. Ce a făcut Bánffy în direcțiunea fusiunei partidelor? Nimic! Din contră a arătat o nedibăciă mare și o aplecare spre neregularitățĭ. Mai departe flacările certelor confesionale cresc tot mai mult și șeful cabinetului actual e prea slab, ca sĕ le pótă potoli.

*

Câțĭ-va membri din partida stângă a camerei ungare din nou intenționéză sĕ facă propunere în cestiunea **inarticulărei „meritelor“ lui Ludovic Kossuth.** Cum se scie, camera a hotărît asupra acestei cestiunĭ deja anul trecut. Intre alte împrejurărĭ afacerea amintitei inarticulărĭ nu ar fi putut veni în discuțiă, după ce însĕ acum se începe o nouă sesiune a actualului ciclu din cameră, astfel cestiunea va fi discutată.

*

După cum i-se anunță din Petersburg ḑiarului „*Neue Freie Presse*“, **încoronarea Țarului Nicolae II** se va serba în decursul lunei lui August în Moscva.

Banffy despre cestiunea de naționalitate.

Un colaborator al ḑiarului „*N. W. Tageblatt*“ a făcut Sâmbăta trecută o visită la ministrul-președinte Banffy cu scopul de-a se informa dela el asupra situațiunei politice din Ungaria și asupra planurilor, ce le are cabinetul Banffy pentru viitor. Fiind vorba și despre cestiunea de naționalitate, Banffy ḑise între altele:

Cestiunea de naționalitate stă în legătură atât de strînsă cu mișcarea politică bisericéscă, încât de-odată cu ducerea în deplinire a legilor politice bisericescĭ se va face liniște și în privința acésta. Sincer vorbind, în cestiunea de naționalitate eu nicĭ-odată n'am aflat necesară o acțiune deosebită. Acéstă mișcare (de naționalitate) nu e de natură de-a nasce îngrijirĭ. In Ungaria nicĭ-odată bărbat serios nu póte considera naționalitățile ca corporațiunĭ politice, carĭ ca atarĭ sĕ pótă pretinde anumite drepturĭ; ele numai ca distincțiunĭ etnografice pot sĕ pretindă de-a li-se lua în considerațiune limba în scóle și bisericĭ, și încât-va și în administrațiă. In general principiul meu este, ca în concesiunile, ce ar fi a se face naționalităților, afară de pretensiunile vieței practice sĕ se cuprindă firul condițiunilor de viéță ale statului unitar maghiar.

Décă tóte aceste cestiunĭ ne pricinuesc acum mai marĭ greutățĭ ca altă-dată, causa este, că sunt aduse în legătură cu politica bisericéscă, și că unii prelațĭ bisericescĭ folosesc politica bisericéscă în interesul politicei de naționalitate. Aicĭ sunt d. e. Valahii. Mare parte din ei sunt grecocatolicĭ și sunt dependențĭ de Roma. De sine se înțelege, că statul maghiar nu póte suferi în hierarchia bisericéscă ast-fel de persóne, carĭ au luat angajamente în contra statului maghiar. E caracteristic, că la Roma nu vréu s'o vadă acésta și se miră mult, că regele apostolic al Ungariei nu numesce nicĭ un dignitar bisericesc, décă s'au ridicat în contra lui bănuielĭ din punct de vedere patriotic. Măcar că de sine se înțelege, că în acest punct statul maghiar nu póte și nicĭ nu va face nicĭ-odată concesiunĭ, și că la numirea episcopilor nu póte trece cu vederea considerațiunile privitóre la statul maghiar, după cum am spus'o acésta pe față și nunciului dela Viena.

Sibienii în cabinetul Banffy.

(Douĕ întêmpinărĭ.)

Sibiiu, 15 Aprilie 1895.

Stimate D-le Redactor! Ca actual președinte al clubului municipal român din comitatul Sibiiului, nu pot sĕ las sĕ trécă cele cuprinse în articolul cu marca de mai sus, fără a reflecta din parte-mĭ următórele:

Mai întâi nu stă aceea, că la congregațiunea municipală din 9 l. c. nu ar fi participat nicĭ un Român. Pentru-că eu unul și afară de mine încă părintele Florian din Racovița și dl notar Hențiŭ din Sĕlisce am participat la acea congregațiune. E drept însĕ că, reținut prin alte afacerĭ, am mers la congregațiă cevașĭ mai târḑiu și în deosebĭ n'am fost de față atuncĭ, când s'a votat adresa de încredere lui Banfy; cu tóte acestea, întrelăsarea asta în sine nu este o crimă chiar așa de mare, cum se espune în articulul de D-ta publicat:

Pentru-că nime n'a putut sci mai înainte, că ce plănuesce comitele suprem cu satelițiĭ sĕi. In convocator n'a stat nimic alta, decât emisul ministeriului despre întrarea sa în activitate. Propunerea comitetului central la punctul acesta a fost, că sĕ se ia simplu la cunoscință. Astfel cine a putut sci de mai 'nainte, că comitele suprem séu încredutul sĕu va întrebuința ocasiunea, ca sĕ-șĭ preamărescă pe stăpânul sĕu și încă în contra votului comitetului central.“

Propunerea de preamărire pentru Banffy s'a făcut decĭ numai în adunarea generală și anume îndată la deschiderea ședinței, venind obiectul în cestiune îndată sub desbatere.

Eu atuncĭ, repet, nu am fost de față și verosimil nicĭ ceilalțĭ doi deputațĭ românĭ; pentru-că décă eram orĭ-care de față, negreșit, că combăteam propunerea făcută. Dér, negreșit, de față a fost corespondentul D-tale séu apoi inițiatorul corespondenței. Și după-ce trebue sĕ presupun, că și acela este Român, întreb: pentru-ce nu a combătut dênsul propunerea?

Altcum nu stă, că conclusul s'ar fi luat cu unanimitate. Din contră, deși representanțiĭ românĭ au lipsit și astfel despre ei nu se póte ḑice, că au aprobat conclusul adus, propunerea făcută chiar din partea representanților săsescĭ a fost combătută și aceea s'a primit numai cu maioritate de voturĭ, după cum apriat se vede acésta din raportul „Tageblatt“-ului.

Étă decĭ, că din partea Românilor sibienĭ nu s'a comis cine scie ce trădare a intereselor naționalĭ. Și pentru salvarea onorei naționale e deajuns faptul: *că nicĭ un Român n'a aderut la conclusul, ce preamăresce pe Banffy!*

Ca sĕ se facă recurs în contra conclusului adus în acéstă materie! Eu unul nu pot fi de acord cu ideea acésta. Și anume nu, pentru-că asta ar fi o simplă demonstrațiune fără nicĭ un scop. Cum póte sĕ ia cineva recurs în contra unui conclus, la desbaterea căruia el nu a luat parte? Și cine ar avé sĕ decidă și în ce formă asupra recursului? Eu unul decĭ nu pot sĕ fiu pentru recurs și pentru demonstrățiĭ; alțiĭ însĕ pot sĕ facă cum le convine lor.

Una însĕ stă, din cele sulevate în articolul D-Vóstrĕ, că adecă și aicĭ în comitatul nostru de un bun timp încóce a scăḑut mai de tot interesul pentru afacerile municipale. Și acésta datéză de atuncĭ, de când domniĭ din grupul, care dirigéză politica mare, cu nicĭ un preț nu au putut fi câștigațĭ, ca sĕ conlucre și ei cu ceialalțĭ Românĭ baremĭ în afacerile municipalĭ. Și iată, că acum tot ei sunt cei de către pădure! Pe D-lor nu-i privesce tótă chestia, pentru-că amiciĭ lor sunt astădĭ întemnițațĭ!

Cât sciu eu, numai doi dintre amiciĭ domnialor mai sunt întemnițațĭ; alțĭ doi rumegă în tignă pânea esilaților de voe bună, ér ceialalțĭ observă mereu tactica de abstinere dela conlucrarea cu cei ce nu au moștenit drepturile comitetului întemnițat!

Așa stau lucrurile! și până vor sta ele tot așa, și până ce Român pe Român nu se va sprijini întru ajungerea scopurilor comune, sĕrmanei nóstre națiunĭ salutare; până ce Român va combate și va suspiționa faptele și intențiunile altui Român, numai pentru-că ele nu au provenit dela el însușĭ: până atuncĭ înzadar ne vor fi demonstrațiunile și tânguirile, căcĭ carul național va rĕmâné tot înglodat în baltă!

I. Preda,
advocat.

Sibiiu, 12 Aprilie 1895.

Onorată Redacțiune!

„Tribuna“ din Sibiiu, care a tăcut tăcerea pescelui asupra convocării congregațiunei estra-ordinare a comitatului nostru, precum și asupra decursului ei, scósă din sărîte prin corespondența mea adresată „Gazetei“, se îndură de-a lua act, că comitatul, a căruia conducere politică îșĭ dă aerul a o avé „Tribuna“, a votat unanim încredere celui mai declarat dușman al națiunei române, pașei dela Bistriță de tristă amintire.

Deóre-ce însĕ „Tribuna“ nu se póte desculpa pentru atitudinea ei și a ómenilor ei în acéstă gravă cestiune, se apucă de mistificărĭ.

Prima mistificare e, că 'mĭ insinuă, că mĭ-așĭ fi îndreptat săgețile în contra membrilor întemnițațĭ și refugiațĭ ai comitetului și i-așĭ fi numit pe aceștia și pe membrii congregației în batjocură „naționaliștĭ dela rudă“.

Adevĕrul este, că la membrii intemnițațĭ și refugiațĭ ai comitetului, nicĭ că m'am gândit și m'am putut gândi, cu atât mai puțin i am putut lua în batjocură pe ei, orĭ pe membrii congregației, ci am făcut o constatare obiectivă ḑicênd verbal: „*comisiunea permanentă*, care are si membri românĭ naționaliștĭ dela rudă, a propus sĕ se ia la cunoscință intrarea în funcțiă a lui Bánffy“, și am declarat, „că acest lucru în sine e neesplicabil“, fiind-că membrii comisiunei permanente au în primul rênd datoria de a veghia asupra intereselor românescĭ și a da — décă e de lipsă — chiar vot separat, când se fac adunării generale (congregațiunei) propunerĭ jignitóre pentru Românĭ.

Pentru a pune la cale insinuarea ei, „Tribuna“ se face a nu sci:

1) că alta este „comisiunea permanentă“ și alta congregațiunea (adunarea generală) și că membrii acestora nu se pot confunda;

2) că nicĭ unul dintre membrii întemnițațĭ orĭ refugiațĭ ai comitetului național, și în special domnii Dr. I. Rațiu, Dr. D. P. Bărcianu, Eugen Brote și S. Albini,

nu au fost nici când membrii comisiunei permanente, și nu sunt nici astădĭ; și prin urmare nicĭ un om cinstit și de bună credință nu va puté afirma, că corespondentul „Gazetei“, vorbind despre membrii românĭ din *comisiunea permanentă,* ar fi făcut măcar alusiune la membrii întemnițațĭ orĭ refugiațĭ;

3) că *membrii comisiunei permanente,* carĭ ar fi fost datorĭ așĭ ridica glasul în contra cabinetului Bánffy, sunt domnii:

Dr. *Aurel Brote,* fost președinte al Institutului tipografic și fundator al „Tribunei“; *Zacharia Boiu* fundator al „Tribunei“ membru de încredere al comitetului național“; *Ioan de Preda,* fundator al „Tribunei“ și membru în direcțiunea Institutului tipografic, și *P. Cosma,* fost președinte al comitetului național.

„Tribuna“ se face a nu sci aceste *fapte,* pentru ca sĕ-șĭ inducă în erŏre cetitorii. Eu am însĕ datoria de a respinge învinuirea tendențiŏsă, că așĭ fi voit prin espresiunea de mai sus sĕ iau în batjocură pe cineva, orĭ sĕ inculp și sĕ batjocuresc chiar pe cei întemnițațĭ și absențĭ.

Corespondentul „Gazetei“ are o *sinceră* venerațiune față de membriĭ întemnițațĭ ai comitetului partidei nŏstre naționale, un lucru, care nu pŏte sĕ-l afirme despre sine redacția actuală a „Tribunei“, și drept dovadă provŏcă pe acéstă cale pe d-l Bogdan-Duică, actualul „redactor *en chef*“ al „Tribunei“, ascuns la spatele culegĕtorului Ioan Ciontea, sĕ dea publicitățiĭ, décă are curagiu civic, copia epistolei ce a adresat'o președintele comitetului Dr. Ioan Rațiu redacției „Tribunei“, prin care cerea ca sĕ înceteze „Tribuna“ cu denunțările și suspițiunările și sĕ-i publice o rectificare în causă; 'sĕ arate tot-odată causa, pentru care el, Duică, a refusat acéstă cerere și cum a refusat'o, amenințând pe venerabilul președinte în modul cel mai brusc și scandalos, décă nu se va conforma vederilor actualilor leaderĭ ai „Tribunei“.

Trec la altă mistificare:

„Tribuna“ falsifică cu premeditare *lista* membrilor congregațiunei, înșirând numai cățiva dintre membrii cu domiciliul în Sibiiu, pe ai căror umerĭ vré sĕ încarce tŏtă rĕspunderea pentru situațiă, și *lasă afară o seriă întrégă din membriĭ congregațiunei,* d. e. pe d-niĭ *Dr. Aurel Brote* fundator al „Tribunei“ *Ioan Bechnitz,* fundator și fost colaborator al „Tribunei“, pe când acésta avea alte elemente *Zach. Boiu, Onoriu Tilea,* membru de încredere al comitetului etc. și omite a cita o altă seriă din provinciă d. e. pe d-nul *Dr. N. Maier, Ioan Droc* etc.

Nu sciu ce motive au îndemnat pe „Tribuna“ sĕ reducă lista, constat însĕ, că ea nu are dreptul de a-i lipsi pe domniĭ numițĭ de atribuțiunea de membriĭ ai congregațiunei, deŏrece aceștia până în momentul de față nu și-au depus mandatele.

Rĕmâne în urmă sĕ constat și sĕ vĕ atrag atențiunea asupra unei caracteristice *mărturisirĭ* a „Tribunei“. Ea ḑice: „amiciĭ noștri, membri în congregațiune, parte sunt în temniță, parte în esil“ și recunŏsce prin urmare implicite, că „Tribuna“ nu mai are un singur amic între toțĭ membrii actualĭ ai congregațiunei comitatului Sibiiu. Iau act, că nu mai are *amicĭ între aceștia,* contest însĕ, că membrii întemnițațĭ ai comitetului ar puté fi calificațĭ de „amicĭ“ ai redacției „Tribunei“ de astă-ḑĭ.

Corespondentul.

SCIRILE ḐILEI.

— 5 (17) Aprilie.

Marĭ cutremure de pămênt. Nŏptea spre Dumineca de sf. Pascĭ au fost nisce cutremure de pămênt în Ungaria, Austria și Italia, carĭ în tŏte părțile au produs mare panică. In *Cilli* s'a surpat un dél și a acoperit pe un teritor mare linia ferată. In *Laibach* a fost cutremurul mai îngrozitor. S'au surpat multe case, *două persŏne au fostŭ omorîte, ḑece greu rănite* și multe au suferit rănĭ mai ușŏre. In *Stein* s'au ruinat multe case și *trei copii au fostŭ omorîțĭ.* In *Abbazia, Veneția, Verona* și *Roma* cutremurul a causat marĭ pagube. — Nouĕ ni-se scriu din Agram următŏrele: Un puternic cutrĕmur de pămênt s'a simțit în părțile acestea în nŏptea de 14 spre 15 Aprilie pe la órele $11^1/_2$ din nŏpte. In Lublijana (Laibach) a fost punctul central al curentului și a causat daune marĭ. In Fiume a dĕrîmat 5 case de cele marĭ. Aicĭ în Agram nu a causat daune, dér se vedeau murii mișcându-se. Curentul a venit dela Ost spre Vest și a durat 5 secunde. — *Cornea.*

—o—

Afacerea învĕțămêntului în comitatul Turda-Arieș. Sub acest titlu publică „Egyetértés“ următŏrea scire: „Noul inspector al comitatului Turda-Arieș în raportul sĕu către adunarea comitatensă, ținută ḑilele acestea, vorbesce de nisce stărĭ curiŏse. Cele mai multe dintre șcŏlele gr. cat. din comitat se află într'o situațiune rușinŏsă. In *Grind,* de esemplu, școla se ține într'o bucătăriă, unde cei ce pot sĕ încapă stau culcațĭ la pămênt séu rădimațĭ de pĕrețĭ și așa învéță. Atât în Grind, cât și în *Luna de Arieș,* inspectorul nicĭ n'a putut sĕ vadă metoda de propunere a învĕțătorilor, de-ŏrece tocmai atuncĭ învĕțătorii erau citațĭ la judecată pentru agitațiunĭ de naționalitate. *In astfel de procese criminale trebue sĕ mai fiă trașĭ la rĕspundere între alții învĕțătorii valahĭ din Mischiu, Cocul de Câmpiă și Căpușul de Câmpiă.* Metropoliei gr. cat., care într'o afacere scolară din nou i-a scris comitetului administrativ în limba valahă, 'i *s'a trimis îndĕrĕt din partea comitetului scrisŏrea valahă, pe lângă provocarea, ca sĕ respecteze limba statului,* sĕ delăture scăderile învĕțămêntului. sĕ numéscă învĕțătorĭ în numĕr suficient, ér pe învĕțătorii aflătorĭ sub mâna acelei Metropolii sĕ-i îndemne a-șĭ împlini datorința și *a nu lua parte la agitațiunĭ de naționalitate*“.

—o—

Nunciul papal Agliardi făcù alaltăerĭ o visită primatelui Vaszary în Strigoniu, unde avură împreună o conferență mai lungă. Tot-odată nunciul încunosciință pe cale telegrafică pe episcopul cardinal Schlauch din Oradea mare, că în ḑilele viitŏre îl va visita și pe el. Se ḑice, că nunciul conferéză cu prelații maghiarĭ în cestiunile bisericescĭ-politice.

—o—

„Un amic al Rușilor“. Sub acest titlu „Pest. Ll.“ aduce următŏrea scire: „Învĕțătorul poporal gr. or. din Sân-Petru, o mică comună din Ardél, predică amicilor sĕi, că ar fi superflu de-a învĕța limba maghiară, căcĭ și așa vine Rusul. Povestind el în anul trecut tot aceeașĭ istoriă, și adaogênd, că Rușii vor șterge limba maghiară și peste tot vor nimici puterea Maghiarilor, fisolgăbirĕul făcù arĕtare contra lui. Tribunalul din Deva achită pe învĕțător cu motivarea, că acusatul a dovedit numai antipatiă față cu limba maghiară, din vorbele sale însĕ nu se pŏte deduce agitare. Procurorul apelà și tabla din Clușiu schimbà acum sentința ast-fel, că învĕțătorul se osândesce pentru agitare la șese sĕptĕmânĭ închisŏre de stat, deŏrece espresiunile acusatului după înțeles sunt *în stare,* de-a agita la ură contra Maghiarilor“.

—o—

In cestiune scolară. Reuniunea profesorilor dela scŏlele medii din Ungaria a înaintat ministrului de culte Wlassics o rugare, ca acesta sĕ reducă numĕrul scolarilor, carĭ pot fi într'o clasă, dela 60 la 40, pentru ca ast-fel sĕ se evite plângerile contra prea marei îndesuelĭ în singuratice clase.

—o—

Bancnote de câte 10 corŏne. Din Viena se comunică, că guvernul austriac și ungar proiectéză punerea în circulațiune a unor bancnote de hârtiă de câte 10 corŏne, carĭ vor avé sĕ înlocuéscă actualele bancnote de câte 5 fl.

—o—

Comerciul în România. Prețul porumbului se urcă mereu de câte-va ḑile în porturile Brăila și Galațĭ. S'au încheiat multe transacțiunĭ pe prețul de 63 lei kila. Cât privesce depositele de cereale din Brăila și Galațĭ, ele sunt cu totul sleite. Nu sunt, în momentul de față, cum ḑice „Timpul“, în aceste două porturĭ decât circa 100,000 hectolitri de grâne și porumb.

Pentru îmbunĕtățirea salarului s'a pornit între funcționarii de stat dela Clușiu o mișcare, pe care o motivéză cu aceea, că funcționarii de stat din provinciă primesc mult mai puținĭ banĭ de cuartir, ca cei din Budapesta, din Fiume și din Pojun. La Clușiu însĕ cuartirele, deși mai rele, nu sunt mai ieftine ca cele din Budapesta. De aceea funcționarii dela Clușiu pretind, ca și lor sĕ li-se dea mai mulțĭ banĭ de cuartir.

—o—

Societatea studenților în finance din Bucurescĭ. Comitetul acestei societățĭ s'a constituit în modul următor: Președinte, d-l I. D. *Ripeanu;* Vice-președinte, d-l Ben. *Voinescu;* Cassier, d-l D. *Iliescu.* Secretarĭ d-nii D. *Stefanescu,* N. *Lengucénu.*

—o—

Mĕtăsăria în România. Am anunțat la timpul sĕu, că ministerul domeniilor va face, cu începere din anul acesta, crescerĭ model de vermĭ de mĕtase la 3 mănăstirĭ din țéră. Pentru ca crescerile sĕ se facă pe viitor însĕ în mod rațional, ministerul domeniilor a cerut ministerului instrucțiunei publice și al cultelor de a trimite, pe comptul sĕu, câte 2 călugărițe dela mănăstirele Horez și Țigănescĭ la mănăstirea Văratec spre a observa crescerea și a face și cursul de sericicultură, ce se va ține acolo.

—o—

Epistole arse. Din Șopron se anunță, că în vagonul de postă al unui tren, ce mergea Vinerea trecută dela Pojun spre Steinamanger, se aprinseră epistolele recomandate și ḑiarele, din causă că cuptorul s'a încălḑit prea tare. Se ḑice, că între alte multe scrisorĭ a ars și o scrisŏre de valŏre în preț de 14.000 fl.

—o—

Pachete jăfuite. Direcțiunea căilor ferate ungare a primit o mulțime de plânsorĭ din tŏte părțile, că multe pachete, carĭ conțineau fructe și alte de ale mâncărei, nu numai că sunt rĕu tractate, dér se și jăfuesc. In urma acesteia direcțiunea a ordonat tuturor șefilor de stațiunĭ sĕ controleze în cel mai strict mod espedarea pachetelor.

—o—

Creta — coloniă jidovéscă. Se vorbia, că baronul Hirsch are de gând sĕ coloníseze cu Jidanĭ insula Cipru. Acum însĕ anunță „Cronica Woschowa“ din Odessa, că baronul jidan se ocupă cu idea sĕ cumpere dela Turcia insula Creta, și sĕ formeze din ea o coloniă jidovéscă, unde mai ales sĕ fiă așeḑațĭ jidanii din Rusia. Emigrațiunea la Argentinia s'a dovedit ca prea costisitŏre, până când Creta e fŏrte acomodată spre acest scop.

—o—

Pace între China și Japonia. Din Sanghai se depeșéză, că Sâmbăta trecută s'a încheiat între China și Japonia definitiv pacea.

NECROLOG. Antonia Anca născ. Mihăilaș ca mamă; Lucreția Anca născ. Cioloca ca soție; Constanța Anca ca soră și Ana Cioloca ca sŏcră, precum și numeroșĭ consângenĭ și afinĭ cu inima frântă de durere aduc la cunoscință, cumcă neuitatul lor fiu, soț, frate și ginere **Corneliu Anca,** preot administrator al Feldrului, după un îndelungat morb șĭ-a dat blândul suflet în mânile Creatorului Sâmbătă la 13 April st. n. a. c. la 4 ŏre dim. în al 28-lea an al etății, al 2-lea al preoției și al 3-lea al fericitei sale căsĕtorii. Osămintele scumpului decedat s'au așeḑat spre eterna odihnă, după ritul bisericei gr. cat., Lunĭ în 15 April st. n. a. c. în cimiteriul gr. cat. din Năsĕud.

— **Eufrosina Roncea** născută **Clipea,** soția d-nului Nicolae Roncea, constructor de apaducte în loc, a rĕposat adĭ-diminéță la ŏrele, 3 în etate de 26 anĭ. Rĕmășițe'e pămêntescĭ se vor astruca Vinerĭ la ŏrele 2 p. m. în cimiterul bisericei Sf. Treimĭ de pe Tocile. Pe rĕposata o jălesce întristatul soț cu numerŏse rudenii.

Fiă-le țĕrêna ușŏră și memoria binecuvêntată!

Scirĭ telegrafice.

Viena, 17 Aprilie. Ministrul-președinte *Bánffy* conferà erĭ cu ministrul comun de rĕsboi, br. de *Krieghammer,* ér ministrul *Lukács* cu ministrul austriac *Plener.* In fine și Bánffy și Lukács conferară împreună cu ministrul comun de finanțe, *Kállay.*

Budapesta, 17 Aprilie. Atentatorul *Szelles* adreséză din Zürich o scrisŏre către ḑiarul *„Budapesti Hirlap“,* în care scrisŏre enaréză fuga sa și speréză a fi cât de curênd în Paris.

Laibach, 17 Aprilie. Intre ŏrele 12 și 1 din nou se simțiră două *cutremure* ușŏre de pămênt. Pagubele căşunate în oraș se urcă la *două miliŏne florenĭ.* Cea mai mare parte din locuitorĭ petrece în liber pe câmpurĭ.

Berlin, 17 Aprilie. Scirea despre logodna prințului Alfred de *Coburg* cu regina Olandei *Wilhelmina* se declară ca neîntemeiată.

Colonia, 17 Aprilie. *„Kölnische Zeitung“* anunță din Belgrad, că *Christicĭ* a trimis prefecților fotografii de ale prințului *Caragheorghevicĭ* cu propunerea, *sĕ dețină* pe orĭ-care persŏnă, ce ar avé asemĕnare cu fotografia, deŏre-ce e de temut, că prințul va întra în Serbia.

DIVERSE.

Averea familiei Rotschild. După cum scrie ḑiarul frances „Signal“, averea familiei jidovescĭ Rotschild se urcă de present la 10 miliarde de francĭ. Dintre aceștia cade pe linia Rotschilḑilor din Francia un miliard. In anul 1875 n'avea nicĭ măcar jumĕtate din acéstă sumă, decĭ averea Rotschilḑilor francesĭ în timp de 20 anĭ s'a duplat. S'a calculat, că décă până la 1965 averea lor va cresce tot în acéstă mĕsură, atuncĭ se va urca la 300 miliarde, din ale căror interese anualĭ ar puté sĕ trăéscă toțĭ locuitorii Franciei, 37 miliŏne la numĕr. Cum se scie, în 1800 străbunul Rodschildilor n'a avut nicĭ o avere și numai după lupta dela Waterloo a început sĕ se îmbogățéscă. El a fost cel dintâi speculant, care, după cum se naréză, ascuns în apropierea câmpului de rĕsboi, aștepta resultatul luptei, și îndată ce vĕḑù armata francesă fugind, grăbì călare la Londra și folosì pe piața de banĭ scirea despre catastrofa lui Napoleon I, despre care încă numai el scia.

Literatură.

Alumnii seminariului gr. cat. din Gherla, constituiţi în societatea bisericéscă-literară „Alexi Şincai“, anunţă, că în curêndŭ vorŭ scóte de sub tiparŭ, în limba română, şi tomulŭ alŭ treilea din Catechismulŭ de Jos. Deharbee, care va costa 1 fl. 60 cr. Din tom. I tóte esemplarele s'au trecutŭ, ér din tom. II mai suntŭ disponibile. Doritorii de-a avé însĕ tóte trei tomurile suntŭ rugaţi a-se insinua, pentru ca sĕ se pótă retipări şi tom. I.

*

In Institutulŭ de editură *Ralian şi Ignat Samitca* din Craiova a apărutŭ: Nove le ţĕrănesci şi Noii căsĕtoriţi, comedia în 2 acte, — precedate de portretulŭ autorului şi de unŭ studiu criticŭ asupra operei sale, de Georg Brandes, traduse de I. Hussar. Preţulŭ 30 banĭ (15 cr.)

*

Poesii. O frumósă colecţiune de poesii, datorite d-lui *Ionŭ N. Romanŭ*, a apărutŭ în editura librăriei *Carol Müller* din Bucuresci (Calea Victoriei 53). Conţine vre-o 70 de poesii şi costă esemplarulŭ 2 lei 50 banĭ.

Proprietar: **Dr Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ în Braşovŭ.

Sosirea trenurilorŭ în Braşovŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenulŭ accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Românŭ: 5 óre 07 m. diminéţa.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 1 minute séra.
Trenulŭ accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Românŭ: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zĕrnesci la Braşovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ: 1 óră 44 min. d. am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

Dela Braşovŭ la Ch.-Oşorheiu.

Trenulŭ de persóne: 3 óre 10 după am.
Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 50 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 4 óre 50 min. dimin.

Plecarea trenurilorŭ din Braş.

1. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ mixtŭ: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenulŭ accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenulŭ de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Românŭ: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Braşovŭ la Zĕrnesci:

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 19 min. dimin.
Trenulŭ de persóne: 1 óră 51 m. d am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 20 min. séra.